- tuttu laut temä pölle pörmantu pääle ja wäntas
palle ilmotas surnuk penile käeya pölle poole nink peni
läts kirstu mant ärä ja isti pölle pääle, ja soltad
siis kirstu saape wallale ja kuld raha ja hilkas suure
hilkuppega wasta. sis tappis soltat sääk kattuse täus
sahe temäl weel weitiki türigune lats, pand sis kirstu
saape sinni ja wäntas penile käeya kirstu päale, nink
peni jätt palle pörmantule ja lats kirstu wahtma
nüüd alli soltadel sääk kattuse raha täus toppitu nü
et raspe käewöi alli ja alä minna takkaje sis tulli tema-
le ka wanamoori tulis raud meelde et see temäle sada
alli käskun ärä tuwwa. ja ta kai ümbre tõõdi ja näesi
et ahjo otse pääl alli ka üks wäikene kattuse. nink
temä wõtt pesnoka ja pesi. es ole muut mõtelki
kui tulis raud, see wõtt temä sis kätte pesti kohedi
panda saami eräms. ei olnu nüüd lats temä
käeldse otse mano käut käeldse kohä ümber ja
rapputas nink pöikas wanamoor tõmpo ja wällä
nink pääki nakkas käeds üles poole wennimä ja
soltat sõjuti wällä. saani kaunu otsaotsi. nüüd kõsse
wanamoor kas raha ka olit saanu. nink soltad ütlel
ole tarwe wanamoor minna sai nüüd wõrra raha
kui tahaki wõija panda, nink wõtti ka egaste
kirstust üks weitikese, nüüd küsse wanamoor
kas mo tulis rauwa taaka tõije. ja ärä täi küll
ütles soltad, nah anna ärä ta püija. aga soltad
ütles ega ma enne ei anna kui ütle mes ja temäga
teed ütle mulle kas ja wahest püüan tõmpat, wai
mes ja temäga teed. aga wanamoor ütles mes ja
weel tahat raha olit ja. ja saanu nüüd wõrra kui
ja jõnga tuwwa mes. sinä sis weel mo tulis rauwakt
tahade. a aga soltad ütles kui ja mulle ei ütle,

mes ja selle tulis rauwaka teed sis ma selle seda
mitte ei anna. sis ütles wanamoor see tulis om
mull selle pärast, kui mull mõnikord wõni hädä
jõnga sis lää selle tulis rauwaka üks kõrd sis tulep
üks peni aga kui selen kõrd lää sis tulewa wäik
selen pessi aga, ja kui ma weel kohki sauwen kattuse
ole ja raha waia tulep sis. lää üks kõrd ja peni tulep
sinnä pilk mano nink küpe raha tuwwa ja silma-
pilk on raha ka käen.
Sis steji soltad läjst nääo ja ütles wõi mõtsuwes
kä asi see tulis raud om. ja meide pännuka tõmpas
ta oma mõõja wälla ja lei wanamoore pääa
otsast ärä. nink ütlel mina annan selle nä
kä asja sinu näid wõit püija ka lõpp. sel kä
asi jääp iks mulle, nüüd jäi wanamoori sehä
maha weriue tõspama ja soltad läts ärä
käeya daha ja tulipeda. läts nü kauwa kui mõt-
sast wäthe sai, nink ütle lüna mano sai. pääl
sai ta kuulda et selle lüna kuningal üks
wäeya henä ja kaunis tüttär om. sis üüris ta sinnä
lüna ütle suure ja wäega turre maja. nink palug
sis hentale tundi kõik mano ja elli aga päew
suure wüsti mõtes,, nink ütlel ohangul wõt
tema see tulis rauwa kätte ja lei üks kõrd, nink
sinnä pilk alli peni pääl ja küsse mes ja tahat
ja soltat ütley mine tao selle lüna kuninga
tüttär püija. ma taha temäga weitikse kõnel-
ta. nink peni katte silmist ärä nink sinnä
pilk alli temä kuninga tuttrega tagasi.
soltad wõt kuninga tüttärd sis mupetuli ja
kauples iks hentale waipe. nink mei sis längsi
ja heitas magama. aga peni jäi sängi mano
wahtma. nink kui ja kummuneund wahtse
pai sis and soltad kuninga tüttre penikesätte
nink ütlel,